

បច្ចេកទេសបង្កាត់ពូជស្វាយចន្ទី

ស្រកីដូងរុករាន្តងចិត

ថង់បាស៊ីករុករាន

បារក្រចៅរុករាន

ចិតមែកបន្តិចម្តងៗរហូតដល់ដើមចេញឬសមាំទាំ

កាត់ទុកដាំ

បច្ចេកទេសបង្កាត់ពូជស្វាយចន្ទី

ការជ្រើសរើសពូជដែលមានទិន្នផលខ្ពស់

ភាគច្រើននៃពូជដែលបានរំដោះដោយស្ថានីយ៍ស្រាវជ្រាវគឺមិនមានបញ្ហាអ្វីទេក្នុងការជ្រើសរើសពូជ ។ កសិករអាចធ្វើការសង្កេតតាមដាននិងអាចធ្វើការជ្រើសរើសពូជដោយខ្លួនគាត់ដោយផ្ទាល់ ។ ការជ្រើសរើសគឺត្រូវដាក់ឈ្មោះផ្តល់នូវអត្តសញ្ញាណហើយបន្តធ្វើឱ្យមានចំនួនពូជនេះកើនឡើងច្រើន គួរតែធ្វើលើសវិវាងលូតលាស់របស់វាពោលគឺធ្វើតាមរយៈការបំបៅឬ ផ្សាំមែក ។ យោងតាមការវិនិច្ឆ័យនេះយើងអាចធ្វើការជ្រើសរើសនៅលើដើមណាដែលបានផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ និង មានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម៖

- រុក្ខជាតិមានការលូតលាស់លឿន មែកបែកសាខានិងស្រឡះល្អ
- ត្រូវមានកញ្ចប់ផ្កាពី ១០ -៣០ កញ្ចប់ក្នុង ១ ម៉ែត្រការ៉េ ។ ចំនួនកញ្ចប់ផ្កាច្រើនគឺមានសក្តានុពលនៃទិន្នផល ។
- ផ្កាទ្វេភេទដែលមានចំនួនពី ១០-៣០០ ។ ចំនួនផ្កាទ្វេភេទច្រើន គឺបានទិន្នផលច្រើន ។
- ទម្ងន់គ្រាប់ ជាមធ្យម ៧ ក្រាម ក្នុងមួយគ្រាប់
- រុក្ខជាតិត្រូវចាប់ផ្តើមចេញផ្កា (មករា-កុម្ភៈ) ឬ (កុម្ភៈ-មីនា)ដើម្បីជៀសផុតពីពួក មូសតែ ។ រដូវ ចេញផ្កាមានរយៈពេលខ្លី (១-៣ខែ) ។
- ដើមឈើត្រូវតែមានភាពធន់ទ្រាំនឹងការបំផ្លាញសត្វល្អិត និង ជំងឺ
- ភាគរយនៃទិន្នផលគ្រាប់ត្រូវតែច្រើនជាង ២៨ % នៃគ្រាប់ទាំងមូល
- ដើមឈើពេញវ័យល្អ (អាយុ ១៥ឆ្នាំ ឬលើសនេះ)ត្រូវតែផ្តល់ផលពី ១៥-២៥ គ.ក្រ ។
- ចំពោះដើមដែលដាំនៅដាច់តែឯងផ្តល់ផលប្រហែលជាក្នុងមួយដើម ផ្តល់ផលបាន ៥០-៦០ គ.ក្រ ។

ការបន្តពូជតាមសវិវាងលូតលាស់

ភាគច្រើននៃចំការស្វាយចន្ទីចាស់ៗ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការដាំកូនដែលបណ្តុះពីគ្រាប់ ។ រុក្ខជាតិដែលបានមកមិនមានលក្ខណៈជាឯកសណ្ឋានភាព ដូច្នេះដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងបញ្ហានេះ គេត្រូវធ្វើការបំបៅ ដោយធ្វើការជ្រើសរើសមែកពូជដែលមានគ្រាប់ធំហើយទិន្នផលជាមធ្យម ច្រើន ជាង ១០ គ.ក្រ ក្នុងមួយដើម ក្នុងមួយឆ្នាំ អាចជ្រើសរើសសម្រាប់ការបង្កើនចំនួនស្វាយចន្ទីនេះ ។

វិធីសាស្ត្រផ្សាំ និងបំបៅសវិវាងខ្លី គឺជាវិធីសាស្ត្រពីរដែលអាចធ្វើបានសម្រាប់បង្កើននូវចំនួនកូនរុក្ខជាតិដោយប្រើប្រាស់សវិវាងលូតលាស់ ។ ចំណែកការផ្សាំ និង បំបៅ អាចធ្វើបានដោយកសិករធម្មតា ។ វិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះ គឺមានការចំណាយច្រើនជាង ការដាំដោយគ្រាប់ ហើយត្រូវមានការអនុវត្តន៍ និង ការគ្រប់គ្រងរោងបណ្តុះឱ្យបានល្អ ។

ក. វិធីសាស្ត្រសាកមែក

ជ្រើសរើសមែកពូជណាដែលពេញវ័យល្អមានទំហំប្រហែលម្រាមដៃ ត្រូវមានប្រវែង ៣០-

៤០ ស.ម ពីខាងចុងនៃមែក ។ មែកនោះត្រូវចិតយកសំបកឈើ ដោយក្រឡឹងជុំវិញមែកប្រវែង ២,៥ ស.មយកវា ចេញដោយផ្ទុមៗបន្ទាប់មកកោសរំអិលវាចេញ ។ បំណែកស្រកដូងម៉ត់ ឬអាចម័រណាដែលឆ្លើររួចដាក់ឱ្យចម្រុះ ដែលចៀវសំបកដែលមានទទឹង ១០ ស.ម ដោយប្រើបន្ទះប្លាស្ទិក (គេប្រើនៅរដូវប្រាំង) ឬ ក្រណាត់កូតុងស្តើងៗ ហើយឆ្លើមកន្លែងចងនោះ ។

ឫសនឹងលេចចេញក្នុងកំឡុងពេលពី ៤៥-៦០ ថ្ងៃ ក្រោយពេលផ្សាំ។ ពេលឫសដុះចេញ ដកប្លាស្ទិកចេញ ហើយកាត់ភាគខ្លះនៅគល់ ។ ក្រោយរយៈពេលមួយអាទិត្យ ប្រសិនបើស្លឹកដែលសាកនោះ នៅមានពណ៌បៃតង យើងអាចកាត់មែកនោះចេញមកត្រៀមដាំបាន។ ដើមដែលដុះឫសចេញមកនេះរក្សាទុកនៅក្នុងរោងបណ្តុះដោយមាន ម្លប់ ៥០ភាគរយ។ ការដាំដុះដោយសាករបៀបនេះ គប្បីថែទាំឱ្យបានត្រឹមត្រូវល្អ ជៀសវាងការបំផ្លាញពីកត្តាផ្សេងៗ ដល់ឫសខ្លី ដែលទើបតែដុះថ្មី។

ជ្រើសរើសមែកល្អ

ចិតសំបកខាងក្រៅមែក

ស្រកដូងរុក្ខកន្លែងចិត

ថង់ប្លាស្ទិករុក្ខិត

បារក្រចៅរុក្ខិត

ចិតមែកបន្តិចម្តងៗរហូតដល់ដើមចេញឫសមាំទាំ

កាត់ទុកដាំ